

[Bjørn Elmquist]

være dobbelt så godt at have to forældre som bare at have én. Så enkelt er det nu desværre ikke, for man kan også vende det rundt og sige lige så uforpligtende og halvflot, at muligheden for at blive katebald eksisterer kun, i det øjeblik der er to poler, man kan blive kastet imellem. Det kan man ikke blive imellem bare én.

Justitsministeren har omtalt to betænkninger. De har, som han også selv sagde, hver sin holdning til dette spørgsmål. Jeg vil godt her i starten af mit indlæg sige, at vi i venstre mener, at der naturligvis er megen fornuft i at vente med at træffe detaljerede afgørelser og afgørelser, som kan forudbestemme vor holdning på området, indtil vi har set resultatet af det tekniske udredningsarbejde, som ministeren omtalte i sit indlæg, og som han sagde ville være færdigt om nogle måneder, men foranlediget af dette folketingsbeslutningsforslag vil vi i venstre gerne fremsætte nogle principielle betragtninger. De vil netop afspejle det dobbelte i situationen, idet vi ser nogle fordele ved dette forslag, men også ser nogle ulemper ved forslaget.

Jeg tager fordelene først. Det ville føre til en ligestilling, som man kan mene vi mangler, for børn født i og uden for ægteskab. Dernæst ville det være en fordel – mener vi i hvert fald i venstre, Danmarks liberale parti – at lovgivningen ikke tvinger folk til et bestemt valg i den meget personlige valgsituation – og den ofte meget tilspidsede situation – man befinder sig i, når man skal skilles eller separeres. Det må være et rigtigt liberalt synspunkt, at man i den situation overlader det – så vidt det overhovedet er muligt – til et privat, personligt valg. Det er jo det, folketingsbeslutningsforslaget lægger op til, og det kan styrke – i heldigste fald i hvert fald – den familiemæssige baggrund for et barn. Det er der vel et meget, meget stort behov for i dag, netop at styrke den familiemæssige baggrund.

Vi taler en gang imellem om ligestilling herinde, og det plejer mest at være ligestilling, hvor kvinder skal ligestilles med mænd, men der kan også være områder i vores lovgivning og i vores samfund, hvor det er mændene, der skal ligestilles med kvinder. Dette beslutningsforslag ville føre til en større ligestilling mellem mænd og kvinder hvad tildeling af forældremyndigheden angår i skilsmisse- og separationsager. Som fru Lis

Møller sagde for et øjeblik siden, er der stadig væk en klar tendens i disse afgørelser til, at det er kvinderne, der får forældremyndigheden over de ganske små børn. Det ville vi komme væk fra ved det her. Der ville også ske en større ligestilling for mandens vedkommende hvad angår børn født uden for ægteskab. Der ville manden kunne opnå forældremyndigheden.

Som en yderligere fordel kunne man nævne, at de andre nordiske lande – i hvert fald Sverige og Norge – har regler, der svarer til det her foreslåede, og så kunne vi få et nordisk retsfællesskab. Det synes jeg dog ikke man kan tage som et selvstændigt argument. Det skulle gerne være, fordi vi herinde i folketetinget i øvrigt synes, at det er en god ordning, at man får det gennemført.

Hvad så med minusserne, hvad med ulemperne? Ja, stridighederne kan jo forlænge sig i tilfælde af skilsmisse og separation – ikke i det uendelige, naturligvis, og jeg er også godt klar over, at man udtrykkeligt påpeger, at hvis en af forældrene ønsker, at nu skal den fælles forældremyndighed ophøre, så skal den ophøre. Men er det så enkelt som så? Kan der ikke også dér komme chikanerier ind, og kan man ikke dér komme ind i ganske ubehagelige stridigheder?

Barnets tarv nævnte jeg i starten. Der er vel risiko for en urolig tilværelse. Socialdemokratiets ordfører talte om de store geografiske afstande, der kan give ganske ringe muligheder for, at man i praksis får gennemført de smukke principper om, at man er to, der stadig i en skilsmisse- eller separationsituation har forældremyndigheden.

Så kommer vi til de papirløse parforholds ligestilling med ægteskabet, for det vil blive tilfældet, hvis vi gennemfører denne regel på dette område, og er det ikke en noget sidelæns måde, om vi i det danske folketing begynder at ligestille det papirløse parforhold med ægteskabet? Jeg skal ikke tage hul på debatten om det, men jeg kan da sige, at vi i min gruppe heller ikke har fundet frem til en entydig holdning til det. Der er nogle, der mener, at vi fortsat må kæmpe for ægteskabet som samlivsform, andre siger, vi må følge med udviklingen i samfundet, men er dette ikke en noget for indirekte måde at tage stilling til forholdene på?

Ja, det var en opregning af plusser og minusser, og alt i alt vil vi naturligvis se nær-